

Telegraful Român

ORGANUL OFICIAL AL ARHIEPISCOPIEI ORTODOXE ROMANE DE ALBA-IULIA ȘI SIBIU
ȘI AL EPISCOPIILOR CLUJ ȘI ORADEA

Abonamentul

pentru parohii cl. I Lei 40; cl. II Lei 30; cl. III Lei 25. Particulari Lei 25. Autorități și străinătate Lei 50. De sprijin Lei 75. Pentru America 10 Dolari.

Articolele și corespondența

se adresează REDACȚIEI Telegrafului Român, Sibiu, str. 1 Mai 35. — Articolele nepublicate nu se înapoiază. — Scrisorile nefrancate se refuză.

Prețul inserțiunilor

un cm.² 60 Bani pentru odată; dacă se publică de mai multe ori se dă rabat corespunzător. Inserțiunile se adresează ADMINISTRAȚIEI Telegrafului Român, Sibiu strada 1 Mai Nr. 35.

O forță uriașă în slujba păcii

Tot mai puternic se ridică valul de luptă pentru pace al popoarelor din toată lumea. Împiedecarea războiului pregătit de imperialiștii americani-englezi și asigurarea păcii este ținta imediată a sutelor de milioane de oameni ai muncii din toate țările, fără deosebire de idei politice și credințe religioase. Mișcarea partizanilor păcii mobilizează sute de milioane de oameni cinstiți din toată lumea, care își dau seama că războiul poate fi evitat și pacea poate fi salvată, dacă popoarele iau cauza păcii în propriile lor mâini și o vor apăra până la capăt. Popoarele nu vor război: ele sunt pentru pace și opun o rezistență tot mai puternică ațățătorilor la război. Aceasta s'a văzut în Congresul Partizanilor Păcii din țările Asiei și zona Pacificului, ce a avut loc la Pekin în Noembrie 1952 și mai ales în mărețul Congres al popoarelor pentru apărarea Păcii ținut în Decembrie 1952 la Viena, unde reprezentanți ai diferitelor popoare, de diferite concepții politice și credințe religioase, au declarat ferm că de acum înainte unelirile ațățătorilor la război vor primi o ripostă și mai hotărâtă și că popoarele vor mobiliza toate forțele pentru a duce la biruință cauza păcii în lume. Aici s'a căzut de acord și asupra soluțiilor celor mai potrivite pentru rezolvarea pașnică a tuturor problemelor la ordinea zilei. Odată mai mult s'a arătat că existența lumii capitaliste și lumii socialiste nu duce cu necesitate la război, întrucât după cum a declarat de atâtea ori genialul conducător al oamenilor muncii, J. V. Stalin, coexistența pașnică a capitalismului și comunismului și colaborarea între ele sunt pe deplin posibile, cu condiția ca în ambele părți să existe dorința de a colabora, voința de a-și împlini întocmai obligațiile, respectarea principiului egalității și neamestecului în treburile interne ale altor state. Pe linia aceasta merge mișcarea pentru pace a popoarelor.

Ea nu are caracter de partid, ci caracter general democratic; ea nu urmărește schimbarea regimului capitalist, ci apărarea și menținerea păcii". Mișcarea contemporană pentru pace — zice I. V. Stalin — are drept scop să ridice masele populare la luptă pentru menținerea păcii, pentru preîntâmpinarea unui nou război mondial. Prin urmare această mișcare nu urmărește țelul doborârii capitalismului și instaurării socialismului; ea se limitează la țelurile demo-

cratice ale luptei pentru menținerea păcii". Astfel că în marea vad al luptei pentru pace se revarsă noi și noi valuri de luptători, uniți prin aceeași voință de a preîntâmpina războiul și a menține pacea, indiferent de diversitatea ideilor politice, sociale, economice și religioase. O mișcare așa de măreață, nu numai prin sutele de milioane de luptători, ci și prin organizarea și eficiența ei pe plan mondial, este unică în istoria omenirii.

În fruntea forțelor care apără pacea, se află marea și puternica Uniune Sovietică, a cărei consecvență politică externă de pace se împletește strâns cu grandioasa construcție pașnică a popoarelor sovietice, care pășesc spre comunism. În problema coreeană, în problema germană, în problema japoneză, la O. N. U. în toate problemele internaționale, Uniunea Sovietică duce o luptă consecventă pentru pace, susținând un program concret de întărire reală a păcii și securității internaționale. „În ceea ce privește Uniunea Sovietică — a declarat I. V. Stalin — interesele ei în general nu pot fi despărțite de cauza păcii în întreaga lume” și aceste interese „nu numai că nu contrazic interesele popoarelor iubitoare de pace, ci dimpotrivă se contopesc cu aceste interese”. Aceasta explică lupta Uniunii Sovietice pe plan internațional pentru pace și faptul că ea sprijinește lupta pentru pace a poporului german, japonez și altor popoare iubitoare de pace și amenințate să fie transformate în carne de tun de către imperialiștii americani-englezi.

Pe de altă parte, întreaga activitate a statului și popoarelor sovietice se desfășoară sub semnul păcii, al muncii pașnice constructive. În rapoartele și cuvântările dela Congresul al XIX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice s'au arătat marile cuceriri ale statului sovietic în domeniul industrial, agricol, cultural, al buneii stări materiale și culturale a poporului și s'au trasat directivele pentru al cincilea plan cincinal, plan de trecere treptată dela socialism la comunism.

Vechea Rusie, săracă și slabă, înapoiată economicște, a devenit o gigantică putere industrială și în acelaș timp țara celei mai înaintate agriculturi din lume și a unei culturi înfloritoare. E desul să amintim că industria mare din U.R.S.S. produce în 9 zile cât producea vechea Rusie în un an întreg, că centralele electrice ale U. S.

produc acum într'o singură lună cât produceau centralele electrice ale vechii Rusii în 5 ani, că extracția de cărbune, care în 1913 reprezenta a 10-a parte din aceea a Angliei, a depășit extracția Angliei încă din 1951 cu 25%, că recolta globală de cereale a atins în anul 1952 uriașă cifră de circa 130 milioane tone — pentruca să ne dăm seama de nestăvilitul avânt cu care s'a dezvoltat Uniunea Sovietică. Dacă adăugăm că în timp ce producția industrială a țărilor capitaliste se menține la nivelul celei din 1929 — cu excepția S.U.A., care datorită cursei înarmărilor, în 1951 a depășit de două ori nivelul anului 1929 — industria U.R.S.S. a depășit în 1951 de 13 ori nivelul din 1929 și de două ori mai bine nivelul anului 1940, pentruca în 1955 — după directivele celui de al 5-lea plan cincinal — să fie de 3 ori mai mare ca în 1940 (producția va crește cu 70% față de 1951), înțelegem că Uniunea Sovietică reprezintă o uriașă forță economică pusă în slujba păcii.

Înfăptuirea grandioaselor stațiuni hidro-electrice și sisteme de irigație de pe Volga, Don, Nipru, Amu-Daria — dintre care canalul Volga-Don „V. I. Lenin” a și întrat în funcțiune — plantarea de păduri de protecție pe milioane de hectare, aplicarea pe scară largă a științei și tehnicii în agricultură, dezvoltarea multilaterală a tuturor ramurilor industriale, sunt dovada evidentă a voinței de pace a popoarelor sovietice. Dezvoltarea aceasta economică și culturală a Uniunii Sovietice duce la ridicarea continuă a nivelului material și cultural al oamenilor muncii. *Veniturile reale ale muncitorilor și funcționarilor în 1951 au fost cu aproximativ 57% mai mari decât în 1940, iar cele ale colhoznicilor cu aproximativ 60% mai mari.* Aceasta arată că producția în Uniunea Sovietică servește în întregime omului, ridicării neîntrerupte a nivelului lui de trai și de cultură. Întreaga producție e subordonată acestui scop: asigurarea satisfacerii maximele a nevoilor materiale și culturale mereu crescânde ale întregii societăți după cum a arătat I. V. Stalin în geniala lui lucrare „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.”. Un stat, în care stăpânește legea aceasta fundamentală, este un stat al păcii, un stat al construcției pașnice. El este o forță uriașă pusă în slujba păcii.

Alături de U.R.S.S. pășesc țările de democrație populară, care cuprind 600 milioane de oameni, care obțin succese importante în opera de construcție pașnică și de ridicare a nivelului lor material și cul-

(Continuare în pag. 2)

O forță uriașă...

(Urmare din pag. 1)

tural al popoarelor. E destul să privim realizările din țara noastră, ca să înțelegem avântul și progresul acestor țări. Dintr-o țară cu o industrie slabă și o agricultură înapoiată, am devenit o țară cu o industrie multilaterală și o agricultură avansată. În 1952 peste 52% din venitul național provine din industrie și numai 33% din agricultură, datorită industrializării crescânde a țării noastre. Înainte de 1944 nu exista industrie de construcții de mașini-unelte, de utilaj petrolifer și minier, industrie electrotehnică, de tractoare și mașini agricole, de mașini textile, industrie cinematografică și altele. Astăzi toate acestea există și se dezvoltă continuu.

Între 1948 și 1952 am produs 19.000 de tractoare (a 15 C. P.), producția de oțel e de 2,5 ori mai mare ca în 1938, de ciment de 3 ori mai mare, de energie electrică de 2,5 ori mai mare, de țesături de lână și bumbac de 2 ori mai mare etc. Puterea electrică instalată în 1950-1952 depășește puterea instalată între 1928—1938, adică în timp de 10 ani. S'au pus în funcțiune zeci de întreprinderi noi, cele vechi au fost reparate și completate. Canalul Dunărea—Marea Neagră, hidrocentrala „V. I. Lenin”, Combinatul siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej” și Uzina Cocschimică Hunedoara, un complex petrolifer și chimic, termo și hidrocentrale și alte construcții sunt pe cale de realizare. Și agricultura a făcut progrese însemnate. Sectorul socialist reprezintă 21,2% din totalul suprafeței arabile. În cursul anului 1952 pe lângă cele 1795 gospodării agricole colective existente, s'au înființat și peste 1800 întovărășiri agricole. Analfabetismul este pe cale de dispariție: în 1930 erau peste 4,5 milioane analfabeți, ca în 1952 numărul lor să fie sub un milion. La sfârșitul planului cincinal el va fi complet lichidat. Numărul elevilor a crescut de 3 ori, iar al studenților este mai mult decât dublu față de 1938, majoritatea lor provenind din rândurile clasei muncitoare, țărănimii muncitoare, funcționării și intelectualității progresiste. Cultura noastră a luat un mare avânt. Activitatea științifică deosemena. Nivelul material și cultural al popoului a crescut.

Toate aceste succese, prin care planul pe 1952 a fost îndeplinit înainte de termen, permit ca planul de stat pe 1953 să prevadă atingerea nivelului care în planul cincinal era prevăzut pe ansamblul industriei pentru anul 1954. S'au creat astfel condițiile îndeplinirii planului cincinal în 4 ani. Toate acestea au fost posibile numai datorită ajutorului frățesc și multilateral al U.R.S.S. și sprijinului țărilor de democrație populară. Acelaș avânt se constată și în celelalte țări de democrație populară.

Întărirea acestor țări și dezvoltarea lor economică și culturală este întărirea legăturii păcii, căci ele sunt forțe de luptă pentru pace în întreaga lume. Politica lor externă e o politică de apărare a păcii și de prietenie cu toate popoarele iubitoare de pace. Activitatea lor este lucrare pașnică de construcție și de ridicare a nivelului de trai și de cultură a oamenilor muncii.

Dacă adăugăm la țările de democrație populară, lupta pentru independență națională din țările coloniale și dependente, lupta pentru pâine, pace și o viață mai bună a oamenilor muncii din țările capita-

(Continuare în pag. 4)

Pregătirea însămânțărilor de primăvară

Desvoltarea industriei socialiste, creșterea nevoilor materiale ale populației muncitoare, cer mărirea producției și productivității muncii și în agricultură. De aici deosebita însemnătate a campaniei însămânțărilor de primăvară, care trebuie temelnic pregătită ca să dea roade cât mai bune. De aceea Guvernul R. P. Române a și dat dispoziții precise pentru pregătirea minuțioasă și din timp a campaniei însămânțărilor. Acum este perioada potrivită pentru ca aceste pregătiri să se intensifice, ca astfel începutul campaniei însămânțărilor de primăvară să ne găsească deplin pregătiți. Timpul nu ne așteaptă. Să fim pregătiți ca în primele zile de primăvară să începem însămânțările. Ministerul Agriculturii a alcătuit harta cu zonele de însămânțări, arătând datele cele mai potrivite pentru însămânțatul fiecărei culturi. Urtașa experiență a agriculturii sovietice ne învață că numai însămânțând la timpul potrivit vom obține recolte bogate și că orice întârziere la însămânțări poate aduce pagube la recoltă.

Vedem deci ce mare însemnătate are pregătirea din timp a campaniei însămânțărilor de primăvară. În ce constă această pregătire? În primul rând în întocmirea și înmânarea planurilor de cultură. Fiecare gospodărie trebuie să aibă planul de cultură, să știe ce va semăna și în ce cantitate, ca pe baza lui să și pregătească uneltele, semințele, ogorul și să și planifice munca.

În al doilea rând în repararea mașinilor și uneltelor agricole. Muncitorii și tehnicienii dela S. M. T. repară tractoarele și mașinile agricole, ca să pună la dispoziția țărănimii muncitoare mașini și tractoare în stare bună de funcționare pentru a scoate din pământ recolte mai bogate. Dar și uneltele agricole ale gospodăriilor individuale trebuiesc revizuite și puse la punct. Țăranii muncitori au datoriu să și repare plugurile, grapele și alte unelte agricole, ca să fie gata să înceapă campania însămânțărilor.

În al treilea rând trebuie să se facă selecționarea semințelor. Pentru aceasta s'au înființat centre de selecționare, înzestrate cu triloare, vânturători etc., centre de tratare a semințelor. Într-o cantitate de sămânță necesară însămânțării trebuie selecționată și tratată. Nu se admite în privința aceasta nici o excepție, căci garanția recoltelor bogate este calitatea sămânței ce o aruncăm sub brazdă.

În al patrulea rând trebuie să se curețe câmpul o mare cantitate de gunoi de grajd bine putrezit pentru îngrășarea la timp a ogoarelor. Pământul neîngrășat are o recoltă slabă, pe câmp ogoarele îngrășate la timp sunt bine pregătite ca din sânul lor să răsară holdele bogate, ce le așteptăm. Toate aceste lucrări pregătitoare trebuiesc terminate în luna Februarie, ca în primele zile de primăvară să putem începe însămânțările.

În acest sens preoțimea noastră este îndrumată să sprijinească activitatea organelor locale ale puterii de stat și să ducă muncă de lămurire în sânul credincioșilor dela țară, fie în predică adecvate, ca: ieșit-a semănătorul ș. a., fie prin muncă de lămurire dela om la om. Campania muncilor agricole de primăvară, fiind pregătită bine și din timp, va duce la asigurarea aprovizionării industriei noastre socialiste cu materii prime și a popoului nostru muncitor cu cele necesare traiului, va contribui la ridicarea nivelului de trai a muncitorilor și țărănilor muncitori și va întări Patria noastră, factor activ în marele lagăr al păcii.

De aceea chemarea de acum este: să terminăm degrabă pregătirile de însămânțări! Să începem la timp campania însămânțărilor pentru o recoltă bogată, pentru bunăstarea popoului muncitor, pentru întărirea Patriei și pentru pace!

Aniversarea a patru ani dela Reîntregirea bisericească

În 21 Octombrie 1952 s'au împlinit patru ani dela epocalul act al reîntregirii bisericești din Ardeal. Aniversarea aceasta a fost sărbătorită la Sibiu printr'un Te-Deum de mulțumire, slujit în Catedrala mitropolitană de un sobor de preoți în frunte cu P. C. Prof. Vicar T. Belasçu — de față fiind I. P. S. nostru Mitropolit Nicolae, P. S. Valerian al Oradiei, consilieri, profesori, studenți teologi, preoți și credincioși.

La sfârșit, P. C. Prof. N. Mladin a ținut următorul Cuvânt Comemorativ:

„...Ca toți să fie una...”

„Ca toți să fie una” — a șoptit Iisus în rugăciune cuprinzând peste veacuri în privirea și dorința Lui și turma dreptcredincioasă din Ardeal: „Ca toți să fie una” s'au rugat și au luptat atâți vlădici și preoți, mărturisitori și credincioși, vreme de două veacuri și jumătate. „Ca toți să fie una” — a fost glasul cerului și a pământului, vrerea lui Hristos și a credincioșilor. Și ori câte piedici i au prăvălit în cale stăpânitorii împilatori de popoare, ea tot a biruit. Căci vremea voită de Dumnezeu a venit, în care scaunele celor puternici s'au prăvălit — și poporul, stăpân pe propria lui soartă, în deplină libertate a împlinit vrerea cerului și a pământului, vrerea de unitate spirituală a veacurilor. Și astfel cuvântul trup s'a făcut, vrerea a devenit realitate — când cu patru ani în urmă reprezentanții credincioșilor și clerului greco-catolic s'au legat și jurat ca de-atunci înainte să fie una cu frații lor ortodocși în Biserica strămoșilor noștri. Cu adevărat s'a putut spune atunci: aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, să ne bucurăm și să ne veselim într'ansa.

Venit-a vremea ca după 4 ani de reîntregire bisericească, să ne întrebăm: care sunt roadele acestui act epocal din viața Bisericii noastre? Dat-a el rodul așteptat sau nu? Căci scris este: Nu după frunze, nu după vorbe, ci după roadele lor, după faptele lor, îi vei cunoaște pe dânșii. Căci drept este: adevărata comemorare nu se face prin cuvinte strălucitoare, ci prin fapte, chiar dacă ele ar fi mai modeste decât cuvintele.

Și în față ne apare imaginea grădinarului duhovnicesc, a lui Iisus Hristos, care a luat ramura frântă din trupul ortodoxiei cu 250 ani în urmă și a altoit-o din nou pe trunchiul acesta milenar și care acum caută în frunzișul lui roadele anilor de reîntregire bisericească. El însuș este cel ce ne cere socoteală, cel ce așteaptă să culeagă roada bogată a acestei reîntregiri. Și noi ce-i oferim? Recunoaștem cinstit: că nici o vrednicie nu avem, căci harul lui Dumnezeu a lucrat imbelșugat prin nevrednice vase de lut. Așa că arătând roada acestor ani, nu o facem ca să ne lăudăm întru ostenele noastre, ci ca să se preamărească întru toate Hristos.

Și iată care sunt roadele acestea: În primul rând și roada cea mai de preț este că s'a risipit zavistia dintre frați și s'a statornicit dragostea cea ziditoare de pace și progres. Căci mai mare decât toate este dragostea, zice Apostolul neamurilor. Ea cimentează unitatea noastră bisericească, ea ne unește și mai strâns sufletește, ea ne înalță peste toate patimile mărunte, ea ne înmănușează într'un gând, într'o simțire, într'o vrere, într'o singură ființă: propășirea Bisericii și înflorirea Patriei. Ea este atotbiruitoare și atotziditoare.

În al doilea rând preoți și credincioși ne-am desbrăcat de prejudecăți vechi, ca să ne vedem unii pe alții așa cum suntem, fără falsificări și fără rezerve, să ne vedem frați, să ne simțim frați și să lucrăm ca frații. Ce contează dife-

(Continuare în pag. 4)

Deschiderea

Cursurilor la Institutul Teologic din Sibiu

Cursurile au început la 15 Octombrie, dar festivitatea de deschidere a avut loc la 21 Octombrie 1952, când s'au prăznuit și patru ani dela reintregirea bisericească.

Festivitatea a avut loc în Aula Institutului de față fiind: I. P. S. nostru Mitropolit Nicolae, P. S. Lor Nicolae al Clujului, Valerian al Oradiei, P. C. Consilier N. Bănescu, reprezentantul Mitropoliei Banatului, P. C. Rector S. Vlad consilier, profesori și studenți etc.

După ce studenții cântă „Împărate ceresc” la cuvântul P. C. Rector S. Vlad, P. C. Sa arată că acest început de an marchează și o etapă nouă în istoria Institutului nostru, care este destinat acum să formeze sufletește pe slujitorii altarelor noastre de dincoace de Carpați. Avem deci studenți din toate părțile Ardealului și Banatului, din Bihor, Crișana și Maramureș. Cu toate acestea toți se vor încheia într-o unitate sufletească, fiind călăuziți spre aceleași idealuri.

Vorbește apoi despre datorile profesorilor și datorile studenților. Căci toată truda profesorilor n'aduce roadele așteptate, dacă studenții teologi nu și vor da silința la studiu și la purtare. Trebuie să fie toți pătrunși de răspunderea ce o au față de tradiția și renumele acestui Institut Teologic, unde au muncit o serie de dascăli iluștrii, între care amintește pe I. P. S. nostru Mitropolit Nicolae, I. P. S. Mitropolit Vasile al Banatului, P. S. Nicolae Colan și de unde au ieșit atâția slujitori vrednici ai altarelor noastre. În acelaș sens obligă pe profesori și studenți ertfele materiale ce le fac Biserica și Statul spre a ne oferi condiții prietnice de muncă. Ne obligă deasemenea exemplul celorlalte instituții de învățământ și exemplul poporului muncitor, care muncește cu elan pentru întărirea Patriei. Ne obligă în sfârșit misiunea preoției, pentru care trebuie să fim temeinic pregătiți.

Institutul le pune la îndemână tuturor mijloace suficiente pentru această pregătire: alături de prelegerile profesorilor, bibliotecă, sala de lectură, capela ș. a. Astfel studenții teologi se pot forma și intelectual și moral, ca să devină mâine preoți vrednici ai Bisericii noastre.

Incheie aducând mulțumiri: I. P. S. Patriarh Justinian, I. P. S. nostru Mitropolit Nicolae, I. P. S. Mitropolit Vasile al Timișorilor, P. S. Lor Nicolae al Clujului și Valerian al Oradiei, Domnului Ministru al Cultelor, pentru sprijinul material larg ce l-a acordat acestui Institut plătind din bugetul Ministerului personalul de factic, administrativ și de serviciu, acordând burse pentru studenți și dând și subvenții de altă natură. Mulțumește deasemenea fostului Rector N. Neaga care vreme de 6 ani a condus Institutul cu tact și înțelepciune. Salută pe colegii noi veniți dela Cluj; P. C. Prof. I. Todoran și Procopovici și asigură pe înalții ierarhi că îndrumările lor vor fi realizate și pe Ministerul Cultelor că profesorii și studenții Institutului vor munci pentru binele Patriei noastre scumpe.

P. S. Valerian al Oradiei arată că Institutul Teologic din Sibiu își începe cursurile în condițiuni noi, căci după unificarea bisericească acum a venit și unificarea învățământului teologic din Ardeal. P. S. Sa, după ce descrie preoția ca pe o misiune sfântă, trece la problema reintregirii bisericești, relevând faptul că ea n'a fost posibilă decât când poporul a ajuns să se conducă singur și să-și făurească singur soarta sa. Evidențiază deasemenea lupta dusă de I. P. S. nostru Mitropolit Nicolae în acest scop. Consolidarea acestui act epocal nu se poate face decât prin dragoste și prin cultivarea a ceea ce ne unește.

Trece apoi la datorile față de Patrie: „Nu uitați să fiți cu poporul și împotriva celor ce asupresc poporul” — zice P. S. Sa. Dragostea

Preoți Seceleni și Brăneni acum 176 de ani

În Arhiva istorică a orașului Stalin se află depozitat, în diverse colecții, fonduri de acte, cronici, manuscrise, documente, registre, protocoale ș. a., un enorm material — pentru a se scoate la iveală evenimente, date, precizuni, lumini noul asupra istoriei, nu numai a orașului Stalin, dar și asupra nenumăratelor localități din împrejurimi.

Ocazional am dat peste un document, (Nr. 515 din 29 Martie 1776, deci de acum 177 de ani, care conține și o listă a preoților săceleni și brăneni din acea vreme cu arătarea unde și de cine au fost sfințiți și dela care episcop au primit singhelia.

Un ordin al guvernului ardelean cerea un recensământ al preoților neuniți: să se ancheteze sfințirea „legală sau ilegală a tu uror preoților neuniți de pe acel teritoriu, care au fost sfințiți de episcopii Novacoviți și Kirilowicz și acei care au fost sfințiți de episcopii (schismatici) în București, Oradea sau Moldova”, și pe care

de Patrie este tot așa de sfântă ca și dragostea de Biserică. De aceea un bun preot trebuie să fie și un bun cetățean, care colaborează la realizarea reformelor sociale. În special o datorie d: onoare pentru fiecare este lupta pentru pace. Să fim alături de partizanii păcii și să împlăim datorile față de Patrie în aceeaș măsură ca datorile față de Biserică.

În acest sens dorește muncii dela Institutul Teologic un deplin succes.

P. S. Nicolae al Clujului își exprimă bucuria că e de față la două sărbătoriri: aniversarea reintregirii bisericești și festivitatea deschiderii anului școlar. Dă apoi studenților teologi îndemnul de a munci cu râvnă și le urează să poată munci în pace, ca „astfel să se poată bucura de roada muncii lor, pace pentru care luptăm și noi alături de toți luptătorii pentru pace.

Arată apoi grija părintească a I. P. S. nostru Mitropolit Nicolae pentru acest Institut.

I. P. S. nostru Mitropolit Nicolae spune că e legat sufletește de acest Institut Teologic pentru că 15 ani a fost dascăl al lui și de 32 ani este conducătorul și ocrotitorul lui. În total 47 ani. În decursul acestor ani Institutul a tot progresat și cultura preoților noastre s'a schimbat în bine. Pentru acest progres mulțumește tuturor ostentorilor dela acest Institut. Tradiția acestui Institut obligă pe ucenicii cei noi să-și îmbogățească sufletul cu învățăminte și virtuți creștinești. Să cugete la marea răspundere ce-i așteaptă, la faptul că credincioșii își pun nădejdea în ei, că vor fi preoți vrednici ai parohiilor noastre. Să-și închine toată ființa lui Hristos și credincioșilor. Să fie alături de popor în lupta lui pentru o viață mai bună, pentru că Biserica noastră a fost întotdeauna alături de popor și este și astăzi.

Mulțumește: I. P. S. Patriarh Justinian pentru concursul ce ni l-a dat totdeauna; On. Guvern și Ministerul Cultelor pentru ajutorul ce ni l-a dat, asigurându-l de întreg devotamentul clerului și credincioșilor noștri; P. S. Lor Nicolae al Clujului și Valerian al Oradiei, pentru că ne-a onorat cu prezența lor; corpul profesoral pentru munca depusă și implorând binecuvântarea cerului peste noul an școlar, declară des-hise cursurile Institutului Teologic pe anul 1952—1953.

Corul studenților cântă: Pre cel nevăzut...

Astfel s'a început un nou an de muncă la Institutul Teologic din Sibiu, unde se formează viitorii slujitori ai Bisericii și cetățeni devotați ai Patriei, R. P. Română.

M.

il numește vagabonzi (profugi) „...in unversorum Popparum non-unitorum hujatis legalem vel illegalem, p'pizationem Ingulsimus, singuli vero penes exhibitus suas de auspicio Popatu Testimonialis demonstrarun, Sese per Episcopos Novacoviș vel Czirilovitz ad Popatum ordinantos, vel etiam si guem Bucurestini aut N. Waradini aut in Moldavia ente ordinari contingisset, ab horum confirmatos fuisse...”

Pentru a satisface celui ordin, Magistratul alcătuiește o consemnare a preoților din Săcele și din satele brănene, dar în raportul făcut guvernului înfrumusețează situația afirmând „că toți preoții valahi a'lați în satele din districtul săsesc sunt sfințiți ca preoți sau de episcopul Dionisie Novacovici sau de Sofronie Chirilovici. Unii au singhelie dela amândoi...” deși din însemnările recensământului reiese că din 39 de preoți recensați, un număr de 25 au fost sfințiți în București, Buzău, Roman, Iași sau Giurgiu și abia 12 au fost sfințiți în Ardeal (la Brașov, Sibiu, Rășinari, Veștem, Făgăraș sau Arad) de către cei doi episcopi neuniți, iar doi au fost hirotoniți la Carloviț. Acest fapt este caracteristic pentru legăturile ce existau între Bisericele noastre din Ardeal și între ierarhii din Țările Românești de dincolo de munți.

Iată consemnarea preoților din susamintitul document:

Bacifalu: Popa Gheorghe, sfințit la 1758 în București de Mitropolitul Filaret. Și confirmat la 1761 în Schei, în casa d-lui Gavrilă (im Gavrilischen Haus) de către episcopul D. Novacovici.

Turcheș: Popa Constantin Brenclu a fost sfințit la 1758 în episcopia Buzăului de episcopul Rafail și confirmat în acelaș an și loc ca și cel de sus.

Cernatu: Nu e popă.

Satulung: Popa Martin Kojnak (!) este sfințit 1746 în episcopia Buzăului de către episcopul Methodie. Și confirmat ca și cel de sus.

Doi popi în Satulung au murit.

Tărlungeni: Popa Bucur a fost sfințit în 1752 în București de episcopul Filaret. Confirmat tot așa.

Purcăreni: Popa Bucur a fost sfințit 1755 în București de Mitropolitul Filaret. Confirmarea tot așa.

Vlădeni: I Popa Onea. Sfințit 21 Martie 1747 în București de Mitropolitul Neofit și are singhelie dela Dionisie Novacovici în Brașov din 1861 Noemvrie „Are Norie”.

(are parohie enorie).

2. Popa Bucur, sfințit (poppitorden) în 14 Martie 1735 în Giurgiu de Mitropolitul Serafin, are confirmarea 1762 dela Dionisie Novacovici singhelie.

Are enorie.

3. Popa Ioan, sfințit 1761, 30 Nov. în București de Mitropolitul Grigorie, are singhelie din 1762 dela D. Novacovici. Are enorie (din 26 Oct. 1761).

4. Popa Toma Podaru, sfințit 26 Ianuarie 1761 în Arad cu singhelie dela „Gyivanovita” (Iovanovici), are și dela Dionisie Novacovici. Are enorie.

5. Popa Stanciu, sfințit 1740 în Iași în Moldova de Ghedeon „episcop Romanstiei”, n'are atestat dela D. Novacovici. N'are enorie.

Zărnești: 1. Popa Ioan Dușa, sfințit 1745 în 29 la București de Mitropolitul Neofit, are singhelie din 1761 Octombrie 28 dela D. Novacovici. Are enorie.

2. Popa Radu (Raduli), sfințit 28 Ian. 1748 în București de Mitropolitul Neofit, are singhelie din 15 Mai 1761 dela D. Novacovici.

3. Popa Stan Crăciun, sfințit 5 Iunie 1750 în București de Mitropolitul Neofit, are singhelie

(Continuare în pag. 4)

Preoți Săceleni și Brăneni...

[Urmare din pag. 3]

din 28 Oct. 1761 dela D. Novacovici. Are enorie.
4. Popa Vlad Dan, sfințit la 24 Iunie 1750 în București de Mitropolitul Neofit, are acelaș atestat. Are enorie.

5. Popa Nica, sfințit la 14 Mai 1763 în Rășinari de Dionisie Novacovici. Are enorie.

6. Popa Ion Mihai, sfințit la 16 Iunie 1761 în Rășinari de Dionisie Novacovici. Are enorie.

7. Popa I. Dan, sfințit 7 Aprilie 1773 în Brașov de Sofronie Chirilovici. Are enorie.

8. Popa I. Dusescul, sfințit 7 Aprilie 1773, în Brașov de Sofronie Chirilovici. N'are enorie nici singhelie.

9. Popa I. Circa, sfințit 27 Aprilie 1753 în București de Mitropolitul Neofit. N'are enorie nici singhelie.

10. Popa Nicula, sfințit 8 Mai 1751 în Moldova la Roman de episcopul Ghedeon și cu singhelie din 29 Octomvrie 1761 din Brașov dela D. Novacovici.

Tohanul-nou II: Popa Ion Roșu, sfințit la 3 Octomvrie 1742 în București de Mitropolitul Neofit. N'are altă singhelie nici enorie.

1. Popa Mihai, sfințit 23 Iulie 1739 în Moldova la Roman de episcopul Ghedeon și cu singhelie 29 Oct. 1761 din Brașov dela Dionisie Novacovici. Are enorie în Tohanul-nou.

2. Popa Oprea, sfințit 12 Aprilie 1751 în Carlovița. Are acelaș atestat și aceeași enorie.

3. Popa Radu, sfințit 13 Oct. 1741 în Gurgu de episcopul Clement, acelaș atestat și enorie. Singhelie a avut-o în Vulcan.

4. Popa Stoica, sfințit 14 Octomvrie 1741 în Giurgiu de episcopul Clement, acelaș atestat. Enorie în Ghimbav.

Apartinând bisericii din Sohodol:

Popa Bucur, are două singhelii, una dela Dionisie Novacovici din 21 Martie 1762 din Veștem, una dela Sofronie Chirilovici din 5 Aprilie 1773 din Brașov.

Biserica din Poarta:

Popa Dumitru are o singhelie dela episc. Pavel din Carloviț din 1754, alta din 1761 Decemvrie 29 din Brașov dela D. Novacovici.

Popa Voicu Balcă, are o singhelie din 20 Nov. 1762 din Făgăraș dela episc. D. Novacovici, alta dela episc. Sofronie Chirilovici din 5 Aprilie 1773 din Brașov.

La biserica din Simion (pădurea Simion):

Popa Vartolomei, are o singhelie dela episcopul Sofronie Chirilovici din 25 Mai 1772 din Sibiu.

Popa Manolă, asemenea.

Biserica din Moeci (numită la Mănăstire):

Popa Stanciu, n'are încă singhelie și din pricina ciumei care trecuse peste Bran, se sfințise prin episcopul din București acolo.

Popa Ioan Voinescu, n'are singhelie, înainte cu doi ani din cauza contumaciei și a sceselor ce-l așteptau, s'a sfințit asemenea în Muntenia la București.

Biserica din Cheia, în Moeciul de jos:

Popa Coman Sase, n'are singhelie, rămânând biserica de aici în timpul ciumei fără popă la sfatul poporenilor s'a dus la București și a fost sfințit de episcopul de acolo.

Biserica din Moeciul de sus:

Popa Vlad Ciurea, are singhelie dela episcopul D. Novacovici din 9 Martie 1766 din Veștem, dar a fost sfințit mai înainte la București.

Popa Ion Tișca, n'are singhelie, dar a fost sfințit cu 15 ani înainte în București din cauză că atunci nu era aici episcop.

La cealaltă biserică din Moeciul de sus, numită Fundata:

Popa Constantin, are singhelie din 19 Iulie 1762 dela episcopul D. Novacovici din Veștem.

Biserica din Simion:

Aniversarea a patru ani...

[Urmare din pag. 2-a]

rențele de limbaj, ce contează unele diferențe culturale, ce contează și unele concepte teologice rigide, în fața marelui, profundului, cutremurătorului odevăr: ca suntem frați, frați de credință, frați de limbă, frați de muncă. Și ca frați, în acești patru ani, am înlăturat din ce în ce mai mult ceea ce ne desparte, ca să întărim ce ne unește și am lucrat și lucrăm cot la cot, suflet la suflet, în cadrul aceeași Biserici, pentru mântuirea noastră și pentru slava lui Hristos.

În al treilea rând, preoți și credincioși ne-am încadrat în munca și lupta poporului român pentru o viață mai bună, pentru pace. Toți fiii Bisericii noastre sunt legați de Patria aceasta a oamenilor muncii dela orașe și sate și pășesc împreună cu poporul muncitor, spre viitorul luminos și fericit, pe care-l făurește prin muncă și luptă.

Acestea sunt roadele pe care le aducem lui Iisus Hristos după patru ani de reîntregire. Nu negăm: vor fi în pomul reîntregit al Bisericii noastre și frunze veștede și fructe viemănoase. Dar pe acestea le spulberă vântul mai de vreme sau mai târziu. Singură rămâne în veac: roada cea bogată a iubirii. De aceea la acest popas sărbătoresc preamărim pe Hristos, pentru că harul Lui s'a revărsat din belșug peste noi, și cinștim pe toți aceia, ierarhi, preoți și credincioși, care prin lucrarea lor, s'au învrednicit să spună că într'ânșii harul lui Dumnezeu n'a fost în zadar. De aceea acum mulțumim stăpânirii democrat-populare, că a cheșăuit Bisericii noastre depina libertate de manifestare și dezvoltare pentru consolidarea reîntregirii bisericești din Ardeal. Și ne legăm și ne jurăm, să rămănem neclintii în legea părinților noștri și în vrerea de luptă și muncă pentru pace, pentru viață, pentru progres. Ca toți într'un gând și într'o inimă să mărturisim pe Tatăl, pe Fiul și pe Sf. Duh — acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Festivitatea din Catedrală a fost continuată în Aula Institutului Teologic unde aniversarea s'a împlinit cu deschiderea festivă a Cursurilor din anul școlar 1952—1953.

În cuprinsul Mitropoliei s'a slujit un Te-Deum în toate bisericile Duminecă în 26 Octomvrie 1952, cu care ocazie preoții au ținut un cuvânt comemorativ în legătură cu reîntregirea bisericească.

N.

În seara zilei de 7 Noemvrie 1952

studentii teologi au dat un festival artistic în cadrul luptei pentru pace, al cărui venit a fost destinat pentru ajutorarea poporului coreean.

Popa Vlad Teșcu, are singhelie din 29 Iulie 1762 dela episcopul D. Novacovici din Veștem.

Popa Prază, n'are până azi singhelie, s'a sfințit în București înainte cu 22 ani de episcopul de acolo.

În schitul dela Peștera (Eremitaie Kirche):

Popa Stan Teșcu, n'are singhelie, are o permisie dela episcopul Sofronie Chirilovici să slujească până la alte două spozițiuni. A fost sfințit cu 20 ani înainte în București.

Data: Bran 15 Septemvrie 1776. Semnat. Mt. Draudt, Castelan.

Până aici consemnarea. Poate va servi cuiva pentru stabilirea șirului de preoți din parohiile respective.

Preot I. Ludu

Indrumător omiletic

Dumineca a 2-a din Păsăsimi: Mc. 2,1—12

Se poate vorbi, despre Spovedanie, v. 10.

1. Mântuitorul a venit în lume, ca prin El să avem iertarea păcatelor. El „are putere să ierte păcatele”.

2. E și firesc: dacă greșești față de un om, numai omul acela poate să te ierte, nu altul. Dacă greșești față de Dumnezeu, numai Dumnezeu poate să te ierte, nu altul (v. 7). Hristos, fiind Dumnezeu, putea ierta păcatele, când era pe pământ.

3. Dar după ce s'a înălțat la cer? El a lăsat pe apostoli, iar apostolii pe episcopi și preoți, cărora li s'a dat puterea aceasta ca „ori câte veți lega pe pământ vor fi legate și în ceruri și ori câte veți deslega pe pământ vor fi deslegate și în ceruri”. Puterea aceasta o au dela Hristos.

4. De aceea la spovedanie te mărturisești ca lui Hristos, care „stă nevăzut, primind mărturisirea” — și care dă iertarea prin preot — așa cum spun sfințele rugăciuni. Nu te spovedești unui om, ca lui Hristos însuși.

5. Din spovedanie ieși un om înalt: păcatele sunt iertate și de acum începi o viață nouă.

6. Concluzie: Spovedania să fie nu un simplu obicei, rutină, ci prilej de înnoire a vieții ca astfel să contribuim din toate puterile la zidirea vieții celei noi în țara noastră.

O forță uriașă în slujba păcii

[Urmare din pag. 2]

liste, armata cea mare a luptătorilor pentru pace de pretutindeni, vedem că frontul păcii în frunte cu marea Uniune Sovietică, reprezintă o forță uriașă, care poate salva pacea și o poate impune împotriva ațățătorilor la rășboiu.

În acest front, alături de sutele de milioane de oameni ai muncii, s'a încadrat și Biserica noastră, cu ierarhii, preoții și credincioșii ei. Ea împlinește astfel porunca lui Hristos, care vrea ca toți cei ce cred în El să fie făcători de pace, care vrea ca popoarele să trăiască în pace și înfrățire. Ea împlinește astfel cea mai scumpă năzuință a popoarelor: pacea.

Tot mai puternic se ridică valul de luptă pentru pace al popoarelor din toate țările. În calea lui cad neputincioase toate obstacolele. Căci pacea este vrerea milioanele de oameni ai muncii, pe când rășboiul, încluirea câtorva miliardari. De aceea pacea va fi salvată, pacea va birui.

T.

După hotărîrea Sf. Sinod din 17 Iunie 1952,

situația preoților și diaconilor văduvi prin deces și recăsătorii, ca și a preoților de mir foști gr.-cat. și rom.-cat. și a diaconilor celibi ai Bisericii noastre, în ceea ce privește căsătoria lor, se lasă pe seama fiecărui Chiriarh spre a fi rezolvată dela caz la caz în spiritul canoanelor și hotărîrilor ecumenice cu pogorământ, în virtutea puterii de a lega și deslega ce decurge din harul arhieriei.

Remarcăm armonia dintre preoții V. B. Vasu și C. Dascăl din parohia I și II din Arpasul de jos (Făgăraș). Deși au două biserici, ei sunt una la toate slujbele (vecernie, masluri, înmormântări, cununii, etc.) și adesea și la Sfânta Liturghie. Deasemenea sunt una în toate acțiunile bisericești și sociale. Credincioșii ambelor parohii privesc cu multă mulțumire armonia aceasta dintre păștorii lor sufletești, datorită căreia toți sunt o inimă și un gând în credința noastră strămoșească.